

هُوَ النَّاطِقُ بِالْحَقِّ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

يَا مَشَارِقَ الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَمَطَالِعَ الصِّدْقِ وَالْأَلطَافِ إِنَّ الْمَظْلُومَ يَبْكِي وَيَقُولُ
يُنُوحُ وَيُنَادِي إِلَهِي إِلَهِي زَيْنَ رُؤْسِ أَوْلِيَائِكَ بِأَكْلِيلِ الْإِنقِطَاعِ وَهَيَاكِلِهِمْ بِطِرَازِ التَّقْوَى
يُنْبَغِي لِأَهْلِ الْبَهَاءِ أَنْ يَنْصُرُوا الرَّبَّ بِبَيَانِهِمْ وَيَعْضُوا النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ وَأَخْلَاقِهِمْ أَثَرُ
الْأَعْمَالِ أَنْفُذٌ مِنْ أَثَرِ الْأَقْوَالِ

يَا حَيْدَرُ قَبْلَ عَلِيٍّ عَلَيْكَ ثَنَاءُ اللَّهِ وَبَهَائُهُ قُلْ إِنَّ الْإِنسَانَ يَرْتَفِعُ بِأَمَانَتِهِ وَعِظَّتِهِ
وَعَقْلِهِ وَأَخْلَاقِهِ وَيَهْبِطُ بِخِيَانَتِهِ وَكُذْبِهِ وَجَهْلِهِ وَنِفَاقِهِ لَعْمَرِي لَا يَسْمُو الْإِنسَانَ بِالزَّيْنَةِ
وَالثَّرْوَةِ بَلْ بِالْآدَابِ وَالْمَعْرِفَةِ

اهل ایران اکثری بکذب و ظنون تربیت شده اند کجاست مقام آن نفوس و مقام
رجالی که از خلیج اسماء گذشته اند و بر شاطی بحر تقدیس خرگاه افراشته اند . باری
نفوس موجوده لایق اصغاء تغردات حمامات فردوس اعلی نبوده و نیستند مگر قلیلی و
قَلِيلٌ مِنْ عِبَادِي الشُّكُورُ اکثری از عباد باوہام انس دارند یک قطره از دریای وہم را
بر بحر ایقان ترجیح میدهند از معنی محروم باسم متمسکند و از مشرق آیات الہی
ممنوع و بظنون متشبث انشاء اللہ آن جناب در جمیع احوال مؤید باشند بر کسر اصنام

أوهام و خرق سبحات أنام الأُمُرْبِيدِ اللهُ مُظْهِرِ الْوَحْيِ وَ الْإِلْهَامِ وَ مَالِكِ يَوْمِ الْقِيَامِ آنچه جناب مذکور درباره بعضی از مبلّغین ذکر نموده اصغاشد قد نطق بالحق بعضی از نفوس غافله در بلاد با اسم حق سائرند و بتضییع امرش مشغول و اسم آن را نصرت و تبلیغ گذاشته اند مع آنکه انجم شرائط مبلّغین از آفاق سموات الواح الهی مشرق و لائح هر منصفی گواه و هر بصیری آگاه که حق جلّ جلاله در لیالی و ایام به آنچه سبب ارتفاع مقامات و مراتب انسان است تکلم فرموده و تعلیم نموده اهل بها چون شمع مابین جمع مشرق و لائحند و بارادة الله متمسک این مقام مالک مقامهاست طُوبَى لِمَنْ نَبَدَ مَا عِنْدَ الْعَالَمِ رَجَاءً مَا عِنْدَ اللَّهِ مَالِكِ الْقَدَمِ قُلْ إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي طَائِفًا حَوْلَ إِرَادَتِكَ وَ نَاطِرًا إِلَى أَفُقِ جُودِكَ وَ مُنْتَظِرًا تَجَلِّيَاتِ أَنْوَارِ نِيرِ عَطَائِكَ أَسْأَلُكَ يَا مَحْبُوبَ أَفْتَدَةِ الْعَارِفِينَ وَ مَقْصُودِ الْمُقَرَّبِينَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْلِيَاءَكَ مُنْقَطِعِينَ عَنِ إِرَادَاتِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ بِإِرَادَتِكَ أَي رَبِّ زِينَتِهِمْ بِطِرَازِ التَّقْوَى وَ نَوْرِهِمْ بِنُورِ الْإِنْقِطَاعِ ثُمَّ أَيْدِهِمْ بِجُبُودِ الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ لِإِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ إِظْهَارِ أَمْرِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ فِي قَبْضَتِكَ زِمَامُ الْأُمُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

يَا أَيُّهَا النَّاطِرُ إِلَى الْوَجْهِ إِنْ أَرَادَ شَدَّ أَنْجُوهُ كَمَا سَبَبَ حَزْنَ الْكَبِيرِ كَشْتِ مِنْ بَعْضِي مِنْ ظَالِمِينَ كَمَا أَنَّ بَعْضِي رَجَعْتُ نَسَبًا مِيْدَهْنِدْ ظَاهِرُ شَدَّ أَنْجُوهُ كَمَا فَرَائِصُ صَدَقَ وَ أَمَانَتُ وَ عَدْلُ وَ انصاف مرتعد مع آنکه کمال عنایت و عطا درباره شخص معلوم ظاهر و مجری گشت عمل نمود آنچه را که عین الله گریست و از قبل ذکر شد آنچه که سبب

آگاهی و انتباه است چند سہ ستر نمودیم کہ شاید متنبہ شود و راجع گردد اثری ظاہر نہ بالاخرہ امام وجوہ خلق بر تضحیح امر اللہ قیام نمود ستر انصاف را درید نہ رحم بر خود و نہ بر امر اللہ نمود حال حزن اعمال بعض دیگر بر حزن اعمال او غلبہ نمود از حق بطلب نفوس غافلہ را تأیید فرماید بر رجوع و انابہ إِنَّهُ هُوَ الْغَفَّارُ وَ هُوَ الْفَضَّالُ الْکَرِيمُ این آیام باید کلّ باتّحاد و اتفاق تمسک نمایند و بنصرت امر اللہ مشغول گردند کہ شاید نفوس غافلہ فائز شوند بہ آنچه کہ سبب رستگاری ابدیست باری اختلاف احزاب سبب و علّت ضعف شدہ ہر حزبی راہی اخذ نمودہ و بحلی تمسک جستہ مع کوری و نادانی خود را صاحب بصر و علم میدانند از جملہ عرفای ملت اسلام بعضی از آن نفوس متشبّثند بہ آنچه کہ سبب کسالت و انزواست لعمر اللہ از مقام بکاہد و بر غرور بیفزاید از انسان باید ثمری پدید آید انسان بی ثمر بفرمودہ حضرت روح بمثابہ شجری ثمر است و شجری ثمر لایق نار آن نفوس در مقامات توحید ذکر نمودہ اند آنچه را کہ سبب اعظم است از برای ظہور کسالت و اوہام عباد فی الحقیقہ فرق را برداشتہ اند و خود را حقّ پنداشتہ اند حقّ مقدّس است از کلّ در کلّ آیات او ظاہر آیات از اوست نہ او در دفتر دنیا کلّ مذکور و مشہود نقش عالم کتابی است اعظم ہر صاحب بصری ادراک مینماید آنچه را کہ سبب وصول بصراط مستقیم و نبأ عظیم است در تجلیات آفتاب مشاہدہ نمائید انوارش عالم را احاطہ نمودہ ولکن تجلیات از او و ظہور اوست بنفس او نہ نفس او آنچه در ارض مشاہدہ میشود حاکی از قدرت و علم و فضل اوست او مقدّس از کلّ حضرت مسیح میفرماید باطفال عطا

فرمودی آنچه را که علما و حکما از آن محرومند حکیم سبزواری گفته اذن واعیه یافت نمیشود و الا زمزمه سدره طور در هر شجر موجود در لوح یکی از حکما که از بسیطه الحقیقه سؤال نموده بحکیم مذکور مشهور خطاب نمودیم اگر این کلمه فی الحقیقه از تو بوده چرا ندای سدره انسان را که از اعلی مقام عالم مرتفع است نشنیدی اگر شنیدی و حفظ جان و خوف تو را از جواب منع نمود چنین شخصی قابل ذکر نبوده و نیست و اگر نشنیدی از سمع محروم بوده باری در قول فخر عالمند و در عمل ننگ امم اِنَّا نَفَخْنَا فِي الصُّورِ وَهُوَ قَلَمِي الْأَعْلَى وَانصَعَقَ مِنْهُ الْعِبَادُ إِلَّا مَنْ حَفَظَهُ اللَّهُ فَضْلًا مِنْ عِنْدِهِ وَهُوَ الْفَضَالُ الْقَدِيمُ قُلْ يَا مَعْشَرَ الْعُلَمَاءِ هَلْ تَعْتَرِضُونَ عَلَيَّ قَلَمٌ إِذْ أُرْتَفَعَ صَرِيرُهُ اسْتَعَدَّ مَلَكُوتُ الْبَيَانِ لِإِضْغَائِهِ وَخَضَعَ كُلُّ ذِكْرٍ عِنْدَ ذِكْرِهِ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَتَّبِعُوا الظُّنُونَ وَالْأَوْهَامَ اتَّبِعُوا مَنْ أَتَيْكُمْ بِعِلْمٍ مُبِينٍ وَ يَقِينٍ مَتِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ كَنْزِ انْصَانِ بِيَانِ اَوْسْتِ اَيْنِ مَظْلُومِ اَزِ اِظْهَارِ اَنْ تَوْقِفِ نَمُودِه چِه كه منكران در كمينگاهان مترصدند اَلْحِفْظُ مِنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اِنَّا تَوَكَّلْنَا عَلَيْهِ وَفَوَّضْنَا الْأُمُورَ إِلَيْهِ وَهُوَ حَسْبُنَا وَ حَسْبُ كُلِّ شَيْءٍ هُوَ الَّذِي بِإِذْنِهِ وَ أَمْرِهِ أَشْرَقَ نِيرُ الْاِقْتِدَارِ مِنْ أَفْقِ الْعَالَمِ طُوبَى لِمَنْ شَهِدَ وَ عَرَفَ وَ وَيْلٌ لِّلْمُعْرِضِينَ وَ الْمُنْكَرِينَ وَلَكِنْ اَيْنِ مَظْلُومِ حَكْمَا رَا دُوسْتِ دَاشْتِه وَ مِيدَارِدِ اَيْنِ اِنَا نَكِه حَكْمَتَشَانِ مَحْضِ قَوْلِ نَبُودِه بَلَكِه اِثْرُ وَ ثَمْرُ دَرِ عَالَمِ اَزِ ايشان ظاهر شده و باقى مانده بر كلِّ احترامِ اَيْنِ نَفُوسِ مَبَارَكِه لَازِمِ طُوبَى لِّلْعَامِلِينَ وَ طُوبَى لِّلْعَارِفِينَ وَ طُوبَى لِمَنْ أَنْصَفَ فِي الْأُمُورِ وَ تَمَسَّكَ بِحَبْلِ عَدْلِي الْمَتِينِ اهلِ ايرانِ اَزِ حَافِظِ وَ مَعِينِ كَذْشْتِه اَنْدِ وَ بَاوَهَامِ جَهْلَا مَتَمَسَّكَ وَ مَشْغُولِ بَشَانِي بَاوَهَامِ مَتَشَبَّشْتِه كِه فَصَلِ اَنْ مَمَكِنِ

نه مگر بذراعی قدرت حقّ جلّ جلاله از حق بطلب تا حجابات احزاب را باصبع اقتدار بردارد تا کلّ اسباب حفظ و علوّ و سموّ را بیابند و بشطر دوست یکتا بشتابند.

کلمة الله در ورق اول فردوس اعلی از قلم ابھی مذکور و مسطور برآستی میگویم حفظ مبین و حصن متین از برای عموم اهل عالم خشية الله بوده آنست سبب اکبر از برای حفظ بشر و علّت کبری از برای صیانت وری بلی در وجود آیتی موجود و آن انسان را از آنچه شایسته و لایق نیست منع مینماید و حراست میفرماید و نام آنرا حیا گذارده‌اند و لکن این فقره مخصوص است بمعدودی کلّ دارای این مقام نبوده و نیستند.

کلمة الله در ورق دوم از فردوس اعلی قلم اعلی در این حین مظاهر قدرت و مشارق اقتدار یعنی ملوک و سلاطین و رؤسا و امرا و علما و عرفا را نصیحت میفرماید و به دین و بتمسک به آن وصیّت مینماید آنست سبب بزرگ از برای نظم جهان و اطمینان من فی الامکان سستی ارکان دین سبب قوّت جهّال و جرأت و جسارت شده برآستی میگویم آنچه از مقام بلند دین کاست بر غفلت اشرار افزود و نتیجه بالاخره هرج و مرج است **اسْمَعُوا يَا اُولَى الْاَبْصَارِ ثُمَّ اَعْتَبِرُوا يَا اُولَى الْاَنْظَارِ**.

کلمة الله در ورق سوم از فردوس اعلى يا ابن الانسان لو تكون ناظراً الى الفضل
ضَعُ مَا يَنْفَعُكَ وَخُذْ مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْعِبَادُ وَإِنْ تَكُنْ نَاطِرًا إِلَى الْعَدْلِ اخْتَرِ لِدُونِكَ مَا
تَخْتَارُهُ لِنَفْسِكَ إِنَّ الْإِنْسَانَ مَرَّةً يَرْفَعُهُ الْخُضُوعُ إِلَى سَمَاءِ الْعِزَّةِ وَالْإِقْتِدَارِ وَأُخْرَى يُنْزِلُهُ
الْغُرُورُ إِلَى أَسْفَلِ مَقَامِ الدَّلَّةِ وَالْإِنْكَسَارِ يَا حِزْبَ اللَّهِ يَوْمَ عَظِيمٍ اسْتِ و نداء بزرگ در
لوحی از الواح از سماء مشیت این کلمه علیا نازل اگر قوه روح بتمامها بقوه سامعه
تبدیل شود میتوان گفت لایق اصغاء این نداء است که از افق اعلى مرتفع والا این
آذان آوده لایق اصغاء نبوده و نیست طوبى لِلْسَّامِعِينَ وَوَيْلٌ لِلْغَافِلِينَ .

کلمة الله در ورق چهارم از فردوس اعلى يا حزب الله از حق جل جلاله بطلبید
مظاهر سطوت و قوت را از شر نفس و هوی حفظ فرماید و بانوار عدل و هدی منور
دارد از حضرت محمد شاه مع علو مقام دو امر منکر ظاهر اول نفی سلطان ممالک
فضل و عطا حضرت نقطه اولی و ثانی قتل سید مدینه تدبیر و انشاء باری خطا و عطای
ایشان عظیم است سلطانی که غرور اقتدار و اختیار او را از عدل منع ننماید و نعمت و
ثروت و عزت و صفوف و الوف او را از تجلیات نیر انصاف محروم نسازد او در ملاء
اعلى دارای مقام اعلى و رتبه علیاست بر کل اعانت و محبت آن وجود مبارک لازم
طوبى لِمَلِكٍ مَلِكٍ زِمَامَ نَفْسِهِ وَغَلَبَ غَضْبَهُ وَفَضَّلَ الْعَدْلَ عَلَى الظُّلْمِ وَالْإِنْصَافَ
عَلَى الْإِعْتِسَافِ .

کلمة الله در ورق پنجم از فردوس اعلی عطیہ کبری و نعمت عظمی در رتبه اولی خرد بوده و هست اوست حافظ وجود و معین و ناصر او خرد پیک رحمن است و مظهر اسم علام به او مقام انسان ظاهر و مشهود اوست دانا و معلّم اوّل در دبستان وجود و اوست راه نما و دارای رتبه علیا از یمن تربیت او عنصر خاک دارای گوهر پاک شد و از افلاک گذشت اوست خطیب اوّل در مدینه عدل و در سال نہ جهان را بشارت ظهور منور نمود اوست دانای یکتا کہ در اوّل دنیا بمرقاة معانی ارتقاء جست و چون باراده رحمانی بر منبر بیان مستوی بدو حرف نطق فرمود از اوّل بشارت وعد ظاهر و از ثانی خوف وعید و از وعد و وعید بیم و امید باہر و باین دو اساس نظم عالم محکم و برقرار تعالی الحکیم ذو الفضل العظیم.

کلمة الله در ورق ششم از فردوس اعلی سراج عباد داد است او را ببادهای مخالف ظلم و اعتساف خاموش نمائید و مقصود از آن ظهور اتحاد است بین عباد در این کلمه علیا بحر حکمت الہی موج دفاتر عالم تفسیر آن را کفایت ننماید اگر عالم به این طراز مزین گردد شمس کلمه یوم یغنی اللہ کلاً من سعته از افق سماء دنیا طالع و مشرق مشاهده شود مقام این بیان را بشناسید چه کہ از علیا ثمره شجره قلم اعلی است نیکوست حال نفسی کہ شنید و فائز شد براستی میگویم آنچه از سماء مشیت الہی نازل آن سبب نظم عالم و علت اتحاد و اتفاق اهل آنست کذلک نطق لسان المظلوم فی سجنہ العظیم.

کلمة الله در ورق ہفتم از فردوس اعلی ای دانایان امم از بیگانگی چشم بردارید و به یگانگی ناظر باشید و با سبایی کہ سبب راحت و آسایش عموم اهل عالم است تمسک جوئید این یک شبر عالم یک وطن و یک مقام است از افتخار کہ سبب اختلاف است بگذرید و به آنچه علت اتفاق است توجہ نمائید نزد اهل بها افتخار بعلم و عمل و اخلاق و دانش است نہ بوطن و مقام ای اهل زمین قدر این کلمہ آسمانی را بدانید چه کہ بمنزلہ کشتی است از برای دریای دانائی و بمنزلہ آفتابست از برای جهان بینائی.

کلمة الله در ورق ہشتم از فردوس اعلی دارالتعلیم باید در ابتداء اولاد را بشرائط دین تعلیم دهند تا وعد و وعید مذکور در کتب الہی ایشان را از مناهی منع نماید و بطراز اوامر مزین دارد و لکن بقدری کہ بتعصب و حمیہ جاہلیہ منجر و منتهی نگردد آنچه از حدودات در کتاب بر حسب ظاهر نازل نشده باید امنای بیت عدل مشورت نمایند آنچه را پسندیدند مجری دارند **اِنَّہٗ یُلٰہِمُہُمْ مَا یَشَآءُ وَ هُوَ الْمُدَبِّرُ الْعَلِیْمُ** از قبل فرمودیم تکلم بہ دو لسان مقدر شد و باید جہد شود تا بیکی منتهی گردد و همچنین خطوط عالم تا عمرهای مردم در تحصیل السن مختلفہ ضایع نشود و باطل نگردد و جمیع ارض مدینہ واحدہ و قطعہ واحدہ مشاہدہ شود.

کلمة الله در ورق نهم از فردوس اعلیٰ براستی میگویم هر امری از امور اعتدالش محبوب چون تجاوز نماید سبب ضرر گردد در تمدن اهل غرب ملاحظه نمائید که سبب اضطراب و وحشت اهل عالم شده آلت جهنمیّه بمیان آمده و در قتل وجود شقاوتی ظاهر شده که شبه آن را چشم عالم و آذان امم ندیده و نشنیده اصلاح این مفسد قویّه قاهره ممکن نه مگر به اتحاد احزاب عالم در امور و یا در مذهبی از مذاهب بشنوید ندای مظلوم را و بصلح اکبر تمسک نمائید اسباب عجیبه غریبه در ارض موجود ولکن از افنده و عقول مستور و آن اسبابیست که قادر است بر تبدیل هواء ارض کلّها و سمیت آن سبب هلاکت سبحان الله امر عجیبی مشاهده گشت برق یا مثل آن مطیع قائد است و با امر او حرکت مینماید تعالی القادر الذی اظهر ما اراد بامرہ الموحکم المتین یا اهل بها او امر منزله هر یک حصنی است محکم از برای وجود ان المظلوم ما اراد الا حفظکم و ارتقائکم رجال بیت عدل را وصیت مینمائیم و بصیانت و حفظ عباد و اماء و اطفال امر میفرمائیم باید در جمیع احوال بمصالح عباد ناظر باشند طوبی لامیر اخذ ید الاسیر و لغنی توجّه الی الفقیر و لعادل اخذ حق المظلوم من الظالم و لامین عمل ما امر به من لدن امر قدیم یا حیدر قبل علی علیک بهائی و ثنائی نصائح و مواعظ عالم را احاطه نموده مع ذلک سبب احزان شده نه فرح و سرور چه که بعضی از مدعیان محبت طغیان نموده اند و وارد آورده اند آنچه را که از ملل قبل و علمای ایران وارد نشد قلنا من قبل لیس بلیتی سجنی و ما ورد علی من اعدائی بل عمل احبائی الذین ینسبون انفسهم الی نفسی و یرتکبون ما ینوح به

قَلْبِي وَ قَلَمِي مَكْرَر امثال این بیانات نازل ولکن غافلین را نفعی نبخشید چه که اسیر نفس و هوی مشاهده میشوند از حق بطلب کلّ را تأیید فرماید بر انابه و رجوع تا نفس بمشتهیاتش باقی جرم و خطا موجود امید آنکه ید بخشش الهی و رحمت رحمانی کلّ را اخذ نماید و بطراز عفو و عطا مزین دارد و همچنین حفظ فرماید از آنچه سبب تزییع امر اوست ما بین عبادش إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ وَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

کلمة الله در ورق دهم از فردوس اعلی یا اهل ارض انزوا و ریاضات شاقه بعزّ

قبول فائز نه صاحبان بصر و خرد ناظرند با سبابی که سبب روح و ریحانست امثال این امور از صلب ظنون و بطن اوهام ظاهر و متولد لایق اصحاب دانش نبوده و نیست بعضی از عباد از قبل و بعد در مغارهای جبال ساکن و بعضی در لیالی بقبور متوجه بگو بشنوید نصیح مظلوم را از ما عندکم بگذرید و به آنچه ناصح امین میفرماید تمسک جوئید لَا تَحْرِمُوا أَنْفُسَكُمْ عَمَّا خُلِقَ لَكُمْ انفاق عند الله محبوب و مقبول و از سید اعمال مذکور ﴿انظروا ثم اذكروا ما أنزله الرحمن في الفرقان و يؤثرون على أنفسهم ولو كان بهم خصاصة و من يوق شح نفسه فأولئك هم الفائزون﴾. فی الحقیقه این کلمه مبارکه در این مقام آفتاب کلماتست طوبی لمن اختار أخاه على نفسه إنه من أهل البهَاء في السفينة الحمراء من لدى الله العليم الحكيم.

کلمة الله در ورق یازدهم از فردوس اعلی مظاهر اسماء و صفات را از بعد امر مینمائیم کلّ به آنچه در این ظهور اعظم ظاهر شده تمسک نمایند و سبب اختلاف نشوند و اِلَى الْاٰخِرِ الَّذِي لَا اٰخِرَ لَهٗ بِهٗ اَفَاقِ اِیْنَ کَلِمَاتِ مَشْرِقَاتِ کِهٖ دَرِ اِیْنِ وِرْقِهٖ نَازِلِ شَدِهٖ نَاطِرٌ بَاشِنْدِ اِخْتِلَافِ سَبَبِ خَوْنِرِیْزِیْ اِسْتِ وِ عِلَّتِ اِنْقِلَابِ عِبَادِ اِسْتِ بَشْنَوِیْدِ نَدَایِ مَظْلُومِ رَا وَاِزْ اَنْ تَجَاوِزْ نَمَائِدِ اِگَرِ نَفْسِیْ دَرِ اَنْچِهٖ اِزْ قَلَمِ اَعْلٰی دَرِ اِیْنِ ظُهْرِ نَازِلِ شَدِهٖ تَفَكَّرْ نَمَائِدِ یَقِیْنِ مِیْنَمَائِدِ اِیْنِ مَظْلُومِ اَنْچِهٖ ذِکْرِ نَمُودِهٖ مَقْصُودِشِ اِثْبَاتِ مَقَامِ وِ شَأْنِیْ اِزْ بَرَایِ خُودِ نَبُودِهٖ بَلِ اِرَادِهٖ اَنْکِهٖ بِکَلِمَاتِ عَالِیَاتِ نَفُوسِ رَا بِاَفَقِ اَعْلٰی جَذْبِ نَمَائِمِ وِ مُسْتَعِدِّ کُنِیْمِ اِزْ بَرَایِ اِصْغَایِ اَنْچِهٖ کِهٖ سَبَبِ تَنْزِیْهِ وِ تَطْهَیْرِ اَهْلِ عَالَمِ اِسْتِ اِزْ نِزَاعِ وِ جِدَالِیْ کِهٖ بُوَاسِطَهٗ اِخْتِلَافِ مَذَاهِبِ ظَاهِرِ مِیْشُودِ یَشْهَدُ بِذٰلِکَ قَلْبِیْ وِ قَلَمِیْ وِ ظَاهِرِیْ وِ بَاطِنِیْ اِنْشَاءِ اللّٰهِ کَلِّ بَخْرَانِهٖ اِیْ مَکْنُونِهٖ دَرِ خُودِ تَوَجَّهٖ نَمَائِنْدِ .

یا اهل بها قوه متفکره مخزن صنایع و علوم و فنون است جهد نمائید تا از این معدن حقیقی لثالی حکمت و بیان ظاهر شود و سبب آسایش و اتحاد احزاب مختلفه عالم گردد .

این مظلوم در جمیع احوال از شدت و رخا و عزت و عذاب کلّ را بمحبت و وداد و شفقت و اتحاد امر نمود هر یوم که فی الجملة علو و سموی ظاهر شد نفوس مستوره از خلف حجاب بیرون میامدند و بمفتریاتی تکلم مینمودند که احدّ از سیف

بود بکلمات مردوده مجعوله متمسکند و از بحر آیات الهی ممنوع و محروم و اگر این حجابات حائل نمیشد ایران در دو سنه او ازید بیان مسخر میگشت و مقام دولت و ملت هر دو مرتفع میشد چه که مقصود بکمال ظهور من غیر ستر و خفا ظاهر میشد.

باری تارة بالتصريح و آخری بالتلويح آنچه باید گفته شود گفتیم و بعد از اصلاح ایران نفحات کلمه در سائر ممالک متضوع میگشت چه که آنچه از قلم اعلی جاری شده سبب علو و سمو و تربیت جمیع اهل عالم بوده وهست و از برای جمیع امراض دریاق اعظم است لَوْ هُمْ يَفْقَهُونَ وَيَشْعُرُونَ.

این آیام حضرات أفنان و آمین - علیهم بهائی و عنایتی - بحضور و لقا فائز و همچنین نبیل ابن نبیل و ابن سمندر - علیهم بهاء الله و عنایتی - حاضر و از کأس وصال مرزوق نَسْتَلُ اللهَ أَنْ يَقْدَرَ لَهُمْ خَيْرَ الآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ يُنْزِلَ عَلَيْهِمْ مِنْ سَمَاءٍ فَضْلِهِ وَ سَحَابٍ رَحْمَتِهِ بَرَكَةً مِنْ عِنْدِهِ وَ رَحْمَةً مِنْ لَدُنْهِ إِنَّهُ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ هُوَ الْفَضَّلُ الْكَرِيمُ يَا حَيْدَرُ قَبْلَ عَلِيٍّ نامه دیگر شما که باسم جود ارسال نمودی بساحت اقدس فائز لله الحمد مزین بود بنور توحید و تقدیس و مشتعل بود بنار محبت و وداد از حق بطلب ابصار را قوت بخشد و بنور تازه منور دارد شاید فائز شود بآنچه که شبه و مثل نداشته امروز آیات ام الكتاب بمثابه آفتاب مشرق و لائح بکلمات قبل و بعد مشتبه نشده و نمیشود إِنَّ الْمَظْلُومَ لَا يُحِبُّ أَنْ يَسْتَدِلَّ فِي أَمْرِهِ بِمَا ظَهَرَ مِنْ غَيْرِهِ اوست محیط

و ما سوايش محاط قُلْ يَا قَوْمِ اقْرَأُوا مَا عِنْدَكُمْ وَ نَقَرْتُمْ مَا عِنْدَنَا لَعَمْرُ اللَّهِ لَا يُذَكَّرُ عِنْدَ ذِكْرِهِ أَذْكَارُ الْعَالَمِ وَ مَا عِنْدَ الْأُمَّمِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ مَنْ يَنْطِقُ فِي كُلِّ شَأْنٍ إِنَّهُ هُوَ اللَّهُ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ وَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سبحان الله معلوم نیست معرضین بیان بچه حجت و برهان از سید امکان اعراض نمودند مقام این امر فوق مقام ما ظهر و يظهر است اگر نعوذ بالله الیوم نقطه بیان حاضر باشد و در تصدیق توقف نماید داخل کلمه مبارکه که از مطلع بیان آن حضرت نازل شده میشوند قَالَ وَ قَوْلُهُ الْحَقُّ حَقٌّ لِمَنْ يُظْهِرُهُ اللَّهُ أَنْ يَرِدَ مَنْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَى مِنْهُ فَوْقَ الْأَرْضِ بگوا ای بی دانشها الیوم آن حضرت بآننی انا اول العابدین ناطق بضاعت عرفان خلق مزجاتست و قوه ادراکشان ضعیف شهید القلم الاعلی بفقرهم و غناء الله رب العالمین سبحان الّذی خلق الخلق و هو الحق علام الغیوب قد نزل أم الكتاب و الوهاب فی مقام محمود قد طلع الفجر و القوم لا یفقهون قد آتت الآیات و منزلها فی حزن مشهود قد ورد علی ما نأح به الوجود قُلْ يَا یحیی فأت بآیه ان كنت ذی علم رشید هذا ما نطق به مبشری من قبل و فی هذا الحین یقول اننی انا اول العابدین انصف یا اخی هل كنت ذا بیان عند أمواج بحر بیانی و هل كنت ذا نداء لدى صریر قلمی و هل كنت ذا قدرة عند ظهورات قدرتی انصف بالله ثم اذكر اذ كنت قائما لدى المظلوم و نلتی علیک آیات الله المهیمن القیوم ایاک ان یمنعک مطلع الكذب عن هذا الصدق المبین یا ایها الناظر االی الوجه بگوا ای عباد غافل بقطره از بحر آیات الهی محروم گشتید و بذره از تجلیات انوار آفتاب حقیقت ممنوع لو لا البهَاء من یقدر ان یتکلم أمام الوجوه انصفوا و لا تكونوا من الظالمین به

مَا جَتِ الْبِحَارُ وَظَهَرَتِ الْأَسْرَارُ وَنَطَقَتِ الْأَشْجَارُ الْمُلُكُ وَالْمَلَكُوتُ لِلَّهِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ وَ
 مُظْهِرِ الْبَيِّنَاتِ بِيَانِ فَارِسِي حَضْرَتِ مَبْشَرٍ رَا مَلَا حِظْهٖ نَمَائِدِ وَ بَبْصَرِ عَدَلٍ دَرِ آن مَشَاهِدِ
 كَنِيدِ اِنَّهُ يَهْدِيكُمْ اِلَى صِرَاطٍ يَنْطِقُ فِي هَذَا الْحَيْنِ بِمَا نَطَقَ لِسَانُهُ مِنْ قَبْلُ اِذْ كَانَ
 مُسْتَوِيًا عَلٰى عَرْشِ اسْمِهِ الْعَظِيمِ ذَكَرَ اَوْلِيَآى آن اطْرَافِ رَا نَمُودِهٖ اَنْدِ لِلّٰهِ الْحَمْدُ هَرِ يَكِ
 بِذَكَرِ حَقِّ جَلِّ جَلَالِهٖ فَائِزْ كَشْتِ وَ اسَامِى كُلِّ دَرِ مَلَكُوتِ بِيَانِ اَزِ لِسَانِ عَظْمَتِ جَارِى وَ
 ظَاھِرِ طُوبٰى لَهُمْ وَ نَعِيمًا لَهُمْ بِمَا شَرِبُوا رَحِيقَ الْوَحٰى وَ الْاِلْهَامِ مِنْ اَيَادِى عَطَاءِ رَبِّهِمْ
 الْمُشْفِقِ الْكَرِيمِ نَسَلُّ اللّٰهَ اَنْ يُوقِّعَهُمْ عَلٰى الْاِسْتِقَامَةِ الْكُبْرٰى وَ يَمُدَّهُمْ بِجُنُودِ الْحِكْمَةِ وَ
 الْبَيَانِ اِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ كَبْرٌ مِنْ قَبْلِى عَلَيْهِمْ وَ بَشْرُهُمْ بِمَا اَشْرَقَ وَ لَاحَ نَيْرِ الذِّكْرِ مِنْ
 اُفُقِ سَمَاءِ عَطَاءِ رَبِّهِمْ الْغُفُورِ الرَّحِيمِ ذَكَرَ جَنَابِ حَا قَبْلِ سَيْنِ رَا نَمُودِنْدِ اِنَّا زَيْنًا هَيْكَلَهُ
 بِطِرَازِ الْعَفْوِ وَ رَاسَهُ بِاَكْلِيلِ الْغُفْرَانِ لَهُ اَنْ يُبَاهِىَ بَيْنَ الْاَنَامِ بِهَذَا الْفَضْلِ الْمُشْرِقِ اللَّاحِ
 الْمُبِينِ بَكُو مَحْزُونِ مَبَاشِ بَعْدِ اَزِ نَزُولِ اَيْنِ آيَةِ مَبَارَكِهِ مِثْلِ اَنْسَتِ كِهٖ دَرِ اَيْنِ حَيْنِ اَزِ
 بَطْنِ اَمِّ مَتَوْلَدِ كَشْتِهٖ قُلِّ لَيْسَ لَكَ ذَنْبٌ وَ لَا خَطَاٌ قَدْ طَهَّرَكَ اللّٰهُ مِنْ كَوْثَرِ بَيَانِهٖ فِي
 سِجْنِهِ الْعَظِيمِ نَسَلُّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالٰى اَنْ يُؤَيِّدَكَ عَلٰى ذِكْرِهِ وَ ثَنَائِهِ وَ يَمُدَّكَ بِجُنُودِ
 الْغَيْبِ اِنَّهُ هُوَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ ذَكَرَ اَهْلَ طَارِ رَا نَمُودِيدِ اِنَّا اَقْبَلْنَا اِلَى عِبَادِ اللّٰهِ هُنَاكَ وَ
 نُوصِيهِمْ فِي اَوَّلِ الْبَيَانِ بِمَا اَنْزَلَهُ نُقْطَةً الْبَيَانِ لِهَذَا الظُّهُورِ الَّذِى بِهِ ارْتَعَدَتْ فَرَائِصُ
 الْاَسْمَاءِ وَ سَقَطَتْ اَصْنَامُ الْاَوْهَامِ وَ نَطَقَ لِسَانُ الْعَظْمَةِ مِنْ اُفُقِهِ الْاَعْلٰى تَاللّٰهُ قَدْ ظَهَرَ
 الْكَنْزُ الْمَكْنُونُ وَ السِّرُّ الْمَحْزُونُ الَّذِى بِهِ اِبْتَسَمَ ثَغْرًا كَانَ وَ مَا يَكُونُ قَالَ وَ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَ
 قَدْ كَتَبْتُ جَوْهَرَةً فِي ذِكْرِهِ وَ هُوَ اَنَّهُ لَا يُسْتَشَارُ بِاِسَارَتِي وَ لَا بِمَا ذَكَرْتِي الْبَيَانِ وَ نُوصِيهِمْ

بِالْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَالْأَمَانَةِ وَالِدِّيَانَةِ وَمَا تَرْتَفِعُ بِهِ كَلِمَةُ اللَّهِ وَمَقَامَاتُهُمْ بَيْنَ الْعِبَادِ وَأَنَا
 النَّاصِحُ بِالْحَقِّ يَشْهَدُ بِذَلِكَ مَنْ جَرَى مِنْ قَلَمِهِ فُرَاتُ الرَّحْمَةِ وَمِنْ بَيَانِهِ كُوْثُرُ الْحَيَوَانِ
 لِأَهْلِ الْإِمْكَانِ تَعَالَى هَذَا الْفَضْلُ الْأَعْظَمُ وَتَبَاهَى هَذَا الْعَطَاءُ الْمُسِينُ يَا أَهْلَ طَارِ
 اسْمَعُوا نِدَاءَ الْمُخْتَارِ إِنَّهُ يُذَكِّرُكُمْ بِمَا يُقَرِّبُكُمْ إِلَى اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِنَّهُ أَقْبَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
 سِجْنِ عَكَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مَا تَبَقَى بِهِ أَذْكَارُكُمْ وَأَسْمَائُكُمْ فِي كِتَابٍ لَا يَأْخُذُهُ الْمَحْوُ وَلَا
 تُبَدِّلُهُ شُبُهَاتُ الْمُعْرِضِينَ ضَعُوا مَا عِنْدَ الْقَوْمِ وَخُذُوا مَا أَمَرْتُمْ بِهِ مِنْ لَدُنْ أَمْرِ قَدِيمٍ هَذَا
 يَوْمٌ فِيهِ تُنَادِي سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَتَقُولُ يَا قَوْمِ انظُرُوا أَثْمَارِي وَأَوْرَاقِي ثُمَّ اسْتَمِعُوا حَفِيضِي
 إِيَّاكُمْ أَنْ تَمْنَعَكُمْ شُبُهَاتُ الْقَوْمِ عَنْ نُورِ الْيَقِينِ وَبَحْرِ الْبَيَانِ يُنَادِي وَيَقُولُ يَا أَهْلَ
 الْأَرْضِ انظُرُوا إِلَى أَمْوَاجِي وَمَا ظَهَرَ مِنِّي مِنْ لُئَالِي الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا
 تَكُونُوا مِنَ الْغَافِلِينَ امروز جشن عظیم در ملا اعلیٰ بر پا چه کہ آنچه در کتب الهی
 وعده داده شده ظاهر گشته یوم فرح اکبر است باید کل بکمال فرح و نشاط و سرور و
 انبساط قصد بساط قرب نمایند و خود را از نار بعد نجات دهند یا اهل طار خذوا بقوة
 اسْمِ الْأَعْظَمِ كُوْثُرِ الْعِرْفَانِ ثُمَّ اشْرَبُوا مِنْهَا رَغْمًا لِأَهْلِ الْإِمْكَانِ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَ
 اللَّهِ وَمِيثَاقَهُ وَأَنْكَرُوا حُجَّتَهُ وَبُرْهَانَهُ وَجَادَلُوا بِآيَاتِهِ الَّتِي أَحَاطَتْ عَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ مُعْرِضِينَ بَيَانٍ بِمِثَابِهِ حِزْبِ شِيعَةٍ مُشَاهِدَةٍ مِشُونَدٍ وَبِرِ قَدَمِ أَنْ حِزْبِ مَشِي
 مِ نَمَائِدِ ذُرُومِهِمْ فِي أَوْهَامِهِمْ وَظُنُونِهِمْ إِنَّهُمْ مِنَ الْأَخْسَرِينَ فِي كِتَابِ اللَّهِ الْعَلِيمِ
 الْحَكِيمِ حَالِ عِلْمَايِ شِيعَةٍ طَرًّا بِرِ مَنَابِرِ بَسْبٍ وَ لَعْنِ حَقِّ مَشْغُولِ سُبْحَانَ اللَّهِ دَوْلَتِ
 آبَادِي هُمْ مَتَابِعَتِ أَنْ قَوْمِ رَا نَمُودِ وَ بِرِ مَنَابِرِ اِرْتِقَا جِسْتِ وَ تَكَلَّمِ نَمُودِ بِهٖ آئِچِهٖ كِهٖ لُوحِ

صیحه زد و قلم نوحہ کرد در عمل او و عمل اشرف علیہ بهائی و عنایتی تفکر نمائید و همچنین در اولیائی کہ باین اسم قصد مقرر فدا نمودند و جان را در سبیل مقصود عالمیان انفاق کردند امر ظاہر و بمثابہ آفتاب لائح و لکن قوم خود حجاب خود شدہ اند از حق می طلبیم ایشان را مؤید فرماید بر رجوع اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ يَا أَهْلَ طَارِ اِنَّا نُكَبِّرُ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ عَلٰی وُجُوْهِكُمْ وَ نَسْتَلُّ اللّٰهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالٰی اَنْ يَسْقِيَكُمْ رَحِيْقَ الْاِسْتِقَامَةِ مِنْ اَيَادِي عَطَائِهِ اِنَّهُ هُوَ الْفَيَّاضُ الْعَزِيْزُ الْحَمِيْدُ بگذارید نابالغهای عالم را کہ بهوی متحرکند و بمطالع اوہام متشبث اِنَّهُ مُؤَيِّدُكُمْ وَ مُعِينُكُمْ اِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلٰی مَا يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْعَزِيْزُ الْعَظِيْمُ الْبَهَاءُ مَنْ لَدُنَّا عَلٰی الَّذِيْنَ اَقْبَلُوْا اِلٰی مَشْرِقِ الظُّهُورِ وَاَقْرُوْا وَ اعْتَرَفُوْا بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانِ الْبَيَانَ فِيْ مَلَكُوْتِ الْعِرْفَانَ فِيْ هَذَا الْيَوْمِ الْمُبَارَكِ الْعَزِيْزِ الْبَدِيْعِ .